

عنوان: تأثیر بکارگیری مدل همکار آموزش بالینی (CTA) بر یادگیری بالینی و رضایت دانشجویان پرستاری سال ۸۶-۸۷

نام دانشجو: سمانه پارچه بافیه

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - پرستاری

استاد راهنما: سرکار خانم سیما لک دیزجی

اساتید مشاور: سرکار خانم دکتر شهرزاد غیاثوندیان

شماره پایان نامه: ۲۲۰

مقدمه: در راستای حل مشکلات آموزش بالینی از جمله تبحر ناکافی فارغ التحصیلان در زمینه کسب مهارت‌ها و توانمندی‌های لازم در پایان دوره آموزش بالینی پرستاری و ضرورت استفاده از روش‌های نوین آموزش بالینی جهت ارتقای کیفیت آموزش بالینی، این مطالعه جهت بررسی تأثیر بکارگیری مدل همکار آموزش بالینی بر یادگیری بالینی و رضایت دانشجویان پرستاری طراحی گردیده است.

روش‌ها: این مطالعه از نوع نیمه تجربی می باشد. در طول یک ترم تحصیلی با روش تمام شماری، دانشجویان پرستاری دانشکده پرستاری تبریز با واحد کارآموزی داخلی جراحی ۳ (۶۰ نفر) انتخاب شده و بصورت تصادفی به دو گروه یک و دو تقسیم، گروه یک با روش همکار آموزش بالینی و گروه دو با روش متداول آموزش دیدند. یادگیری حیطة شناختی، مهارتی و رضایت دانشجویان بوسیله پرسشنامه و چک لیست پس از دو هفته توسط مربی بی طرف ارزیابی شد. برای تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS(13) استفاده گردید.

نتایج: هر دو روش در ارتقای یادگیری حیطة دانش دانشجویان موثر بوده اند. اما اختلاف میانگین مهارت ($p=0/24$) و رضایت دانشجویان ($p=0/92$) در دو گروه از لحاظ آماری معنی دار نبود. این در حالیست که در میزان یادگیری شناختی تفاوت آماری معنی داری مشاهده شد ($p=0/04$). میزان یادگیری حیطة شناختی در گروه آموزش دیده با روش متداول بیش از گروه آموزش دیده با روش همکار آموزش بالینی بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش و بالا بودن میزان یادگیری در حیطة شناختی با روش متداول، حضور بیشتر مربیان در اجرای روش همکار آموزش بالینی ضروری بوده و فراهم سازی بستر مناسب آموزش بالینی با حضور مربیان و تعدیل نیرو و وظایف محوله جهت اجرای این مدل توصیه می گردد.

واژه های کلیدی: آموزش بالینی، مدل همکار آموزش بالینی، یادگیری، رضایت.